

jo ikke hans Mening. Det ærede Medlem mente naturligvis, at det var Lovens Grundsætning, der skulde overføres paa de sjællandske Forhold. Det forekommer mig imidlertid at være et temmeligt stort Arbejde for en saa lille Banestræknings Skyld som den her omhandlede, og desuden er det noget tvivlsomt for mig, hvorvidt de Herrer Syder ikke, naar de tænke paa, hvilke Anlæg der forestaar Sjælland af egentlige Statsbaner, maasse dog ved nærmere Betragtning maatte finde, det kunde være heldigere og fordelagtigere for dem, hvis man ikke etablerede den nye Lov her, men fravalbt den gamle. Jeg er, som sagt, bleven noget tvivlende om, hvilken af disse to Ting der er rigtig, og da denne Tvivl er meget levende hos mig, haaber jeg, at disse Bemærkninger ville blive tagne under Overveielse af det Udvalg, der er nedsat, og hvortil dette Lovforslag formodentligt vil blive henvist. Jeg gaar selvfølgelig ud fra den Forudsætning, at det er den høitærede Ministers Hensigt, naar en Lov som denne vedtages, at da Lov 26de Mai 1868 ophæves.

Judenrigsministeren (Steel): Jeg skulde ikke have taget Ordet oftere i denne Sag, naar det ikke var for at berigtige en Misforstaaelse, som det ærede Medlem gjorde sig skyldig i med Hensyn til, hvad jeg udtalte før. Jeg har nemlig ingenlunde sagt, at jeg ansaa Statsbaneanlægene paa Sjælland for afsluttede for bestandig med Anlægget af den Bane, som nu er Gjenstand for Forhandling; men jeg har sagt, at blandt de Overveielser, som maatte foregaa med Hensyn til Spørgsmaalet om efterfølgende Anlæg, vilde ogsaa det Spørgsmaal være at tage under Overveielse, hvorvidt et saadant Jernbaneanlæg maatte kunne siges at have den Betydning for Staten, at det skulde anlægges alene paa Statens Bekostning, eller hvorvidt der maatte være Anledning til at tage Hensyn til de lokale Interesser og lade Banen anlægges ved Tilskud fra de paa-gjældende Egne, i Sighed med, hvad der ellers sker, og jeg søiede hertil, at rene Statsbaner maatte naturligvis altid saadanne Baner, som bleve anlagte af militære Hensyn, blive.

Lb. Nielsen: Det kunde ikke falde mig ind at indbegaa det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Lauher) Punkt for Punkt. Vi have jo saa ofte haft Leilighed til at diskutere denne Sag med hinanden baade her i Thinget og i Udvalg. Det ærede Medlems Betragtning er jo vel bekendt, men hver Gang der her lyder den Røst, at Sjælland er bleven særlig begunstiget, og at Sjælland har maattet lide derfor, saa er det, at jeg finder mig foranlediget til at stille min Betragtning ved Siden deraf. Min Betragtning staaer jo nu ved Siden af det ærede Medlems, og vore Betragtninger ville vel saa blive

veiede efter den Bøgt, som Grundene give dem. Der var dog et Par Punkter, som det ærede Medlem fremkom med, og som jeg ikke kan lade være med at indbegaa. Det ærede Medlems Betragtninger forekom mig at være altfor ensidige, altfor ensidig lokale, og det forekommer mig, at han, i Modsætning til, hvad han ellers iøvrigt pleier at gjøre, fremsatte en Grundsætning, der omtrent lød som saa, at den, der var rig og vel udstyret, skulde have Noget, men alle de Andre skulde ikke have Noget. Dette forekommer mig rigtignok at være en Betragtning, som det ærede Medlem ellers ikke pleier at gjøre gjældende. Vi pleie jo ellers at være saa nogenlunde enige i denne Henseende, ialtfald paa flere Omraader; men her har det ærede Medlem den modsatte Anskuelse af mig, nemlig den, at da Sjællænderne ere rige — som han siger —, saa skulde de aegunstiges yderligere. Dette forekommer mig at være det Modsatte af, hvad det ærede Medlem ellers gjør gjældende. Men desuden glemmer det ærede Medlem jo reent, hvorfor det sjællandske Jernbaneselskab har faaet det store Overflud. Er det ikke Trafikken fra Holland og Falster og den store Trafik over Sjælland og Fyn, som har bevirket dette? Det ærede Medlem glemmer reent, hvad det har kostet at vedligeholde Farten over Storebelt netop for at staae Sjælland forøget Næring og Liv. Det ærede Medlem kan ikke saaledes udstykke Landet i denne Henseende, ligesaalidt som det iøvrigt har udstykket saaledes i Provindser. Det ærede Medlem ser for provindsielt paa Sagen, og han glemmer, som sagt, at det netop er disse Ting, som have tilført Sjælland den rige Jøde. Naar forøvrigt det ærede Medlem bemærkede, at vi vare Skyld i, at man havde maattet betale høje Jernbanetaxter, idet han sagde: De Herrer have stillet Forslag om, at Koncessionen til de sjællandske Jernbaner atter og atter blev forlænget, saa gjør det ærede Medlem os virkelig uret. Det ærede Medlem maa tage sine Egne med, forsaavidt som han derved forstaaer Sjællænderne, thi, naar det ærede Medlem vil tælle efter i Tidenden, saa vil han finde, at det netop er de sjællandske Rigsdagsmænd, som have været særlig ivrige for at faae Koncessionen fornyet. Det ærede Medlem skulde altsaa nødig komme med Bebreidelse mod Syderne i den Henseende, da det jo netop er paa Foranstaltning af Sjællænderne og i deres Interesse, at Forlængelserne ere skete. Om de have staaet sig godt derved, er en anden Sag, men der kan ikke rettes nogen Bebreidelse mod os. Forresten maa det ærede Medlem heller ikke mene, at vi have fundet nogen særlig Fornøielse ved at høre dyrt paa de sjællandske Baner, thi det er jo ikke alene ham og hans, der høre paa disse Baner, men fuldt saa meget de øvrige Landsdeles Beboere. Det ærede Medlem veed ogsaa meget vel, at hver Gang — og ogsaa under